

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211527
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123211527.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., C. XXX/XX, proti žalovanému v rade 1/ D. E. C., nar. X.X.XXXX, a v rade 2/ D. F. C., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom v G. H., C. XX/X-XX, v konaní o určenie vlastníckeho práva, t a k t o

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovaným v rade 1/ až 2/ sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 6.12.2023 bola súdu doručená žaloba o určenie vlastníckeho práva k pozemku v k.ú. I. - parcele č. 78/6 - zastavaná plocha o výmere 41 m². V žalobe žalobca uviedol, že je vlastníkom nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie I. ako stavba Reštaurácia sč. XXX postavená na pozemku parcela č. 80 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 172 m². Uvedenú nehnuteľnosť kúpil v roku 1991 od predávajúcich J. K. a E. L. na základe zmluvy, podpísanej dňa 10.4.1991. V rámci kúpnej zmluvy bol vypracovaný znalecký posudok Ing. Kubicom dňa 6.4.1991. Časť stavby Reštaurácia sč. XXX stojí na pozemku vo vlastníctve žalovaných, na parcele č. 78/6 zastavaná plocha a nádvoria o výmere 41 m² zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie I.. Žalobca v žalobe uviedol, že parcelu 78/6 získali žalovaní bez znaleckého posudku, nekalo a podvodom. Uvedené parcely na LV č. XXXX pre obec Trenčín, k. ú. I. žalovaní nadobudli v roku 1992 a predávajúci boli B. M. v 1/2 a čs- štát - Obvodný úrad Trenčín v 1/2 po jeho bezdetnej tete, ktorá ho vychovala a od roku 1950 bola vlastníkom mojej parcele č. 80, kde vychovávala po zosnulej sestre svojho synovca spomínaného B. M., ktorý podrobne vedel o stave hraníc, ktoré sa užívali, lebo vedľajšie parcely č. 78/2 a 78/3 vlastnili jeho starí rodičia K.. Ku kúpnej zmluve medzi žalovanými a predávajúcimi bol vypracovaný znalecký posudok č. 074/1991 zo dňa november 1991, ktorý vypracoval Ing. Eugen Fekete. V uvedenom znaleckom posudku na strane 3 bod 2.2 Plot je uvedené citujem: Plot od suseda a od Hasičskej ulice je murovaný a omietnutý. Dĺžka plotu je 15,5 m, výška nad 1,80 m. Bol postavený v roku 1920 a jeho vek je 71 rokov. Znalecký posudok Ing. Fekete vypracoval podľa informácii predávajúceho B. M., ktorý bol reštituent a jasne určil hranice pozemkov medzi parcelami č. 80, ktorú vlastnil žalobca a parcelami č. 78/2 a 78/3, ktoré kupovali žalovaní. Takže žalovaní presne vedeli, že múr tvorí hranicu medzi našimi parcelami. Parcela č. 78/6 vznikla až dodatočne, ide o spomínanú zastavanú plochu. Žalobca k žalobe ako dôkaz predložil Prednášajúci list z 20.4.1932, keď vlastník M. parcely č. 80, č. 78/3 ale tiež parcelu 78/6 vo výmere 41 m², ktorá do roku 1996 bola súčasťou mojej parcely č. 80, parcela č. 78/6 vznikla až dodatočne, požiadal notárstvo mesta Trenčín o stavebné povolenie. Taktiež priložil Plán na postavenie izby a prístavby verandy pre paniu M. - A. v Trenčíne zo dňa apríl 1932. V stavebnom povolení je aj múr, ktorý spomína B. M. pri určení hraníc. Preto žalovaní, pri žiadosti o stavebné povolenie žalobcových nájomníkov aj investorov, nemali námietky, lebo dobre vedeli, že múr je hranica medzi našimi parcelami č. 80 a č. 78/2 a 78/3. Pretože nakoľko nás žalovaní napadli, že účelovo sme zastavali z jeho parcely č. 78/3 vo výmere 41 ml, tak posudok Ing. Feketeho jasne dokazuje, že žalovaní zavádzali a klamali a to aj na Okresnom súde Trenčín aj na Krajskom súde v Trenčíne, na ktorý som sa obrátil po zistení tesne pred

kolaudáciou, že moja stavba časťou 41 m² bola zastavaná do vedľajšej parcele žalovaných vo výmere 41 m². vo svojej žalobe zdôraznil, že žalovaní účelovo zatajili na pojednávaniach znalecký posudok D. N., aby parcelu č. 78/6 získali vo svoj prospech a mohli nás začať vydierať. Vydierali tak žalobcu ako aj nájomníkov a to spôsobom, že najskôr pozastavili kolaudáciu stavby a nájomníkov prinútili podpísať v tiesni úžernícku nájomnú zmluvu, ktorú neskôr vypovedal ich advokát, lebo ja som podal na žalovaných návrh na súd o vydržanie parcely č. 78/6. Po rozsudku Krajského súdu v Trenčíne žalobcovi nájomníci odstúpili od nájomnej zmluvy, ktorú mali uzavretú so žalobcom ako vlastníkom a žalovaní ho začali tvrdo vydierať asanáciou časti budovy na parcele č. 78/6, aby podpísal nevýhodný zmier v roku 1999. V tejto veci nemohol ďalej konať, pretože v archívoch nemohol za divných okolností nájsť ďalšie doklady o vzniku ich parciel. Až keď podpísaný zmier končil 2014, sa žalobca vrátil do archívov a s veľkou náhodou a šťastím našiel všetky patričné doklady o vzniku spomínaných parciel č. 80, 78/6, 78/2 a 78/3. Tieto doklady pochádzajú z roku 1926 a jeho parcela č. 80 mala výmeru 202 m². Boli to situačné nákresy, výkazy plôch a boli tam uvedení majitelia ako predávajúci, tak aj noví vlastníci, čiže starý aj nový stav. Tieto prílohy a situačný nákres zo dňa 13.9.1926 majú preukázať, že parcela č. 80 mala výmeru 202 m². Až pri zápise o kolaudácii, stavebného povolenia pána M. notár mesta Trenčín vykonal zlý zápis do majetkových podstat a znížil výmeru parcely č. 80 zo 202 m² na 172 m². A taktiež urobil chybu, keď z parcely č. 78/2, v súčasnosti vo vlastníctve žalovaných znížil výmer z 302 m² na 297 m². Musím tu zdôrazniť, že žalovaní svojich 5 m² získali späť a to na základe dokladov z pred roku 1938, čo žalobcovi katastrálny úrad v Trenčíne neumožnil. Z toho podľa názoru žalobcu vyplýva, že žalovaní účelovo zatajili uvedený znalecký posudok č. 074/1991 Ing. Feketeho, keď som v roku 1996 podal žalobu na Okresný súd Trenčín pod č. konania 7C/492/1996. Od roku 1996 je žalobca do dnešného dňa so žalovanými v spore a to z dôvodu ich nekalosti, podvodu, aby ho mohli vydierať a obohacovať sa na jeho úkor. Žalobca tiež uviedol, že žalovaní podali na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne na neho žalobu a začali ho vydierať asanáciou časti jeho budovy, ktorá bola postavená na novovzniknutej parcele č. 78/6 vo výmere 41 m². Nakoľko ho dostali do finančnej tiesne, tak bol nútený, aby sa vyhol už v tej dobe exekúcii, uzavrieť zmier v roku 1999 so žalovanými na dobu 15 rokov s podmienkou, že odstráni časť jeho stavby na parcele č. 78/6. K tomu nedošlo nakoľko žalovaní mu ponúkli možnosť kúpy danej parcely za sumu 63 000 Eur, čo je viac ako 1500 Eur za m², čo môžeme nazvať úžerou, keď na danom mieste stojí m² pozemku cca 300 Eur. Zároveň musel podpísať predbežnú kúpnopredajnú zmluvu na danú parcelu aj nájomnú zmluvu na 1 rok, lebo ho vydierali asanáciou spomínanej časti budovy. V súčasnosti pristúpili žalovaní k realizácii asanácie časti jeho stavby na parcele č. 78/6 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica je právoplatné. V celej veci ho už vyzval súdny exekútor. Nakoľko sa mu žalovaní vyhrážali asanáciou časti stavby, ktorá stojí na parcele č. 78/6, uzavrel s nimi nájomnú zmluvu na uvedenú parcelu a do dnešného dňa je nútený platiť nájomné mesačne vo výške 500 Eur mesačne za 41 m², predtým to bolo 43 m², ale došlo k zmene zápisu na katastri nehnuteľnosti a teraz mi prenajímajú 41 m² za nezmenenú cenu. Do dnešného dňa je na mňa podaných niekoľko žalôb a finančných exekúcií ako aj žaloba na odstránenie časti stavby na parcele č. 78/6 a toto uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica je právoplatné a súdny exekútor začal vo veci konať. Tým žalobcovia svoje nekalé konanie splnili a ja som sa musel vrátiť k žalobe.

Svoju žalobu opiera o skutočnosť, že v dobrej viere nadobudol nehnuteľnosť a nemal vedomosť o tom, že časť jeho nehnuteľnosti, reštaurácie stojí na cudzom pozemku. Keďže žalovaní v rozpore so zákonom, dobrými mravmi vlastníka nehnuteľnosti, má žaloba na určenie vlastníckeho práva naliehavý právny záujem podľa § 137 Civilného sporového poriadku.

Súd zistil, že na tunajšom súde sa pod sp. zn. 7C/492/1996 viedlo konanie o určenie vlastníckeho práva k časti parcely č. 78/3 o výmere 41 m² v k.ú. I. medzi tými istými stranami. Predmetné konanie bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.10.1997, č.k. 7C/492/1996-64. V uvedenom rozsudku bolo uvedené, že v podanej žalobe navrhovateľ uviedol, že je vlastníkom parcely KN č. 80-zastavaná plocha dom súp.č. XXX o výmere 172 m², ktorú nadobudol kúpou od J. K. a E. L.. Tvrdil, že nehnuteľnosti od predávajúcich riadne prevzal, ako mu ich odovzdali a tak, ako ich oni užívali od roku 1970 a ako ich oni prevzali od predchádzajúcich vlastníkov. Na pozemku stál dom súp.č. XXX a vo dvore, ktorý tvorila plocha medzi domom a múrom vysokým asi 2 m, boli umiestnené drobné hospodárske stavby, oceľová konštrukcia, skládka na uhlie a murovaný sklad. Prístup do dvora bol z Hasičskej ulice, vstup do domu bol len zo dvora. Nemal žiadne pochybnosti o hraniciach nehnuteľností, ktoré kúpil. Nikto z vlastníkov susedných nehnuteľností nemal žiadne námietky voči rozsahu užívania kúpených nehnuteľností. V roku 1993 dal nehnuteľnosti prenájmu iným podnikateľom, ktorí urobili na dome stavebné úpravy. Pri realizácii zmeny stavby bol dom súp.č. XXX upravený do dnešnej podoby tak, že jeho ľavá stena bola umiestnená presne na vnútornú hranicu pôvodného 2 m vysokého múra.

V roku 1995 ho odporca 1/ (osoba totožná so žalovaným v rade 1/ v tomto konaní) upozornil, že si nárokuje na časť pozemku vo výmere 43 m², ktorá podľa geometrického plánu tvorí časť jemu patriacej parcele KN č. 78/3. Navrhovateľ tvrdil, že má naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k časti parcele KN č. 78/3 o výmere 41 m², pretože jej dobromyseľná držba ním ako vlastníkom a jeho právnymi predchodcami trvala viac ako 10 rokov, držiteľia sa správali ako vlastníci v dobrej viere, že im dotknutá časť patrí a sú splnené podmienky na vydržanie vlastníckeho práva. Okresný súd Trenčín predmetnú žalobu po jej meritórnom prejednaní zamietol z dôvodu, že v danej veci bolo dokazovaním zistené, že pôvodnými pozemnoknižnými vlastníkmi parciel č. 78/2, č. 78/3, č. 80 boli J. K. s manželkou O. a dcérou O. K.. Pozemnoknižný vlastník J. K. postavil murovaný plot vysoký 2 m nie za účelom vymedzenia hranice medzi oboma pozemkami, ale preto, aby si chránil súkromie, pričom rešpektoval užívanie skladu dreva a uhlia a verandy nájomníkmi domu č. XXX. Z tohto dôvodu bol postavený z časti na parcele č. 78/3. Uvedený vlastník neprikladal právny význam skutočnosti, či murovaný plot bol postavený na hranici parciel č. 78/3 a č. 80. Občiansky zákonník v ustanovení § 120 ods. 2 výslovne upravuje, že stavba nie je súčasťou pozemku. Podľa znaleckého posudku pripojeného k zmluve sp.zn. R I 1227/91 navrhovateľ nadobudol okrem domu súp.č. XXX a parc. č. XX aj vedľajšie stavby: sklad a oceľový prístrešok bez pozemku. Ich vek odhadol znalec na základe údajov účastníkov zmluvy na 50 rokov preto, lebo neboli predložené žiadne doklady o ich stavbe. Navrhovateľ odvodzuje dobromyseľnosť držby od svojho vnútorného presvedčenia, že je vlastníkom 41 m² (43 m²) parcele č. 78/3 v rozsahu, ako bola užívaná jeho právnymi predchodcami. Navrhovateľ neunesol bremeno dôkazu preto, lebo nepreukázal nadobúdaci titul vydržania vlastníckeho práva. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na kúpne zmluvy, predmetom ktorých bol prevod vlastníctva parc. č. 80 a v ktorých je uvádzaná jej výmera 172 m² (R I 939/70, R I 792/75, R I 761/78, R I 1227/91).

Predmetný rozsudok bol zo strany Krajského súdu v Trenčíne potvrdený rozsudkom zo dňa 18.3.1998, č.k. 5Co/817/1997-106. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol: "Odvolanie žalobcu je nedôvodné a skutočnosti uvádzané v odvolaní, nemajú vplyv na správne posúdenie veci I. stupňovým súdom. I keď v minulosti mala parcela č. 80 väčšiu výmeru, ako je uvádzaná v súčasnosti, k zmene výmery parcele došlo ešte pred rokom 1945 a pri následnom prevode vlastníctva k tejto parcele, nikto nenamietal nesprávnosť výmery i keď vlastník mal možnosť v tom čase domôcť sa nápravy. Súd I. stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a odvolací súd sa stotožnil s jeho názorom, že žalobca v konaní nepreukázal vydržanie vlastníckeho práva k časti parcele č. 78/3 k.ú. I. - zastavaná plocha a to vo výmere 41 m² a z toho dôvodu rozhodol súd I. stupňa vecne správne, keď žalobu zamietol."

Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 230 Civilného sporového poriadku ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Súd sa v prvom rade sústredil na skúmanie, či sú splnené všetky podmienky konania na to, aby mohol vo veci konať, a zistil, že tomu tak nie je. V konaní existuje tzv. prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážka rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku s poukazom na § 230 Civilného sporového poriadku zastaví. Podmienka existencie tých istých strán je splnená aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania a totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne.

Ako vyplýva zo žaloby žalobcu, podanej dňa 6.12.2023, a rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.10.1997, č.k. 7C/492/1996-64 o uplatnenom nároku žalobcu už bolo právoplatne rozhodnuté. Konanie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 7C/492/1996 sa viedlo medzi navrhovateľom, ktorý je žalobcom v konaní Okresného súdu Trenčín sp.zn. 13C/63/2023 a odporcami v rade 1/, ktoré sú totožnými osobami so žalovanými v rade 1/ a 2/ v prejednávanej veci. Totožnosť strán spore je tak splnená. Ako vyplýva zo znenia žaloby žalobcu a popisu rozhodujúcich skutočností konania Okresného súdu Trenčín sp.zn. 7C/492/1996 žalobca sa domáha totožného nároku - určenia vlastníckeho práva k časti parcely č. 78/3 v k.ú. I. (v súčasnosti je táto časť vedená ako parc.č. 78/6 v k.ú. I.), pričom aj uvádzané dôvody pre určenie vlastníckeho práva k vymedzenému pozemku sú totožné. Preto má súd za to, že je splnená aj podmienka totožnosti predmetu konania.

Okrem vyššie uvedeného konania, vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 7C/492/1996 bolo medzi totožnými stranami sporu resp. osobami vedené aj ďalšie konanie na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 12C/582/1998. V tomto konaní na strane navrhovateľov (resp. žalobcov) vystupovali žalovaní v tomto konaní a na strane odporcu (resp. žalovaného) vystupoval žalobca. Išlo o konanie odstránenie časti stavby DUCK GRILL-u, ktorá sa nachádza na časti pozemku navrhovateľov v rade 1/ a 2/ zapísaného v LV č. XXXX kat. úz. I. ako parc. č. 78/3 - zast. plocha s výmerou 259 m², ktorá časť je označená v geometrickom pláne č. 30704324-129-95 Ing. Bloudeka ako parc. č. 78 6 s výmerou 43 m². Predmetné konanie sa skončilo uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.7.1999, č.k. 12C/582/1998-88, ktorým bol schválený zmierný návrh medzi účastníkmi nasledovného znenia: " Navrhovatelia 1, 2 D. E. C., G., X. X. XXXX a manželka F. C., nar. XX. X. XXXX a odporca A. B., nar. XX. X. XXXX zriaďujú ú vecné bremená tohoto znenia: Odporca ako vlastník stavby DUCK GRILL-u, súp. č. XXX nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. 80 a 78/3 k.ú. I. zap. na LV č. XXXX O. XXXX k.ú. I. sa zaväzuje odstrániť na vlastné náklady v lehote do 31. 5. 2014 časť tejto stavby, ktorá sa nachádza na časti pozemku navrhovateľov 1, 2 parc. č. 78/3 zast. plocha o výmere 259 m², ktorej časť je označená v geometrickom pláne č. 30704324-129-95 Ing. Bloudeka ako parc. č. 78/6 o výmere 43m², ktorý geometrický plán tvorí neoddeliteľnú súčasť zmiernu, pod následkom výkonu exekúcie alebo výkonu rozhodnutia. Zväzok má charakter vecného bremena a zanikne len splnením povinnosti, ak sa nedohodnú inak. Navrhovatelia 1, 2 ako vlastníci pozemku parc. č. 78/3 zast. plocha o výmere 259 m² zap. v LV č. XXXX k.ú. I. zriaďujeme v prospech vlastníka stavby DUCK GRILL-u súp. č. XXX nachádzajúceho sa na pozemkoch parc. č. XX zap. v LV č. XXXX a na pozemku parc. č. 78/3 v LV č. XXXX k.ú. I. právo užívať časť pozemku t.č. 78/3 označeného v geometr. pláne č. 30704324-129-95 Ing. Bloudeka j ako parc. č. 78/6 o výmere 43 m², tvoriace nedeliteľnú súčasť zmiernu. Náhrada za zriadenie vecného bremena je vo výške 10.000,- Sk mesačne splatných vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca počnúc schválením zmiernu k rukám navrhovateľov 1 a 2. Náhrada za zriadenie vecného bremena sa bude upravovať 1-krát ročne o medziročný nárast inflácie vyhlásený príslušným štátnym orgánom pokiaľ presiahne úroveň 5%, a to vždy k 1. 1. príslušného kalendárneho roka s tým, že prípadný rozdiel od 1. 1. do oficiálneho vyhlásenia výšky inflácie bude povinný odporca zaplatiť v najbližšom termíne splátky bežnej náhrady po tom, čo navrhovatelia 1, 2 zvýšenie náhrady u odporcu uplatnia písomne. Vecné bremeno II. zanikne spolu so zánikom vecného bremena I. najneskôr však dňa 31.5. 2014. Vecné bremeno II. môže zaniknúť aj skôr, pokiaľ sa odporca dostane do omeškania s platením náhrady za zriadenie vecného bremena tak, že bude meškať so zaplatením mesačnej splátky náhrady viac ako 3 mesiace. V tomto prípade sa stane zväzok z vecného bremena I. odstrániť časť stavby DUCK GRILL-u vykonateľným do 3 mesiacov od zániku vecného bremena podľa II. Všetky práva a povinnosti účastníkov vyplývajúce z vecných bremien I, II schválených týmto súdnym zmiernom prechádzajú aj na právnych nástupcov navrhovateľov 1 a 2 a odporcu."

Práve z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha určenia vlastníckeho práva k totožnej časti pozemku, hoci v konaní 7C/492/1996 je tento pozemok označený ako časť parcely č. 78/3 a v prejednávanej veci ide o pozemok 78/6, je jasné, že ide o časť pôvodnej parcely reg. C č. 78/3 v k.ú. I., ktorá je zastavaná stavbou vo vlastníctve žalobcu.

Súd si v tomto smere dovoľí poukázať na právny názor Najvyššieho súdu SR, vyslovený v jeho rozhodnutí zo dňa 25.6.2014, sp.zn. 4Cdo/231/2013, v ktorom tento o.i. uvádza: " Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná (nemá byť prečo položená). So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného

rozhodnutia je akékoľvek "nové" právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené (nepripustné). Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonodarcom v citovanom ustanovení § 159 ods. 2 O.s.p. (teraz § 230 CSP). V prípadoch, kde súd spomenutý prejudiciálny účinok (vplyv právoplatného rozhodnutia vydaného v občianskom súdnom konaní založený na záväznosti tohto rozhodnutia aj v ďalšom občianskom súdnom konaní tých istých účastníkov) ignoruje, t.j. ak nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejedikovaný hmotnoprávny vzťah (rozhodne v rozpore s prejedikovaným hmotnoprávnym vzťahom), dochádza k nerešpektovaniu záväzného súdneho rozhodnutia, čo je v rozpore aj so základným zákonom štátu. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy totiž "štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon". Podľa čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je uvedená ústavným zákonom č. 23/1991 Zb., (ďalej "listina"), "štátnu moc možno uplatňovať iba v prípadoch a v medziach ustanovených zákonom, a to spôsobom ktorý ustanoví zákon". Všeobecný súd nerešpektujúci predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie vo veci, ktoré predstavuje predbežnú otázku v nasledujúcom občianskom súdnom konaní, vybočuje z medzí vytýčených čl. 2 ods. 2 ústavy a čl. 2 ods. 2 listiny a porušuje tým právo na spravodlivý proces a právo na súdnu ochranu (čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny). Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti; zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre venuje ochrane stavu právnej istoty ako základnému aspektu právneho štátu náležitú pozornosť. Vo veci Brumărescu proti Rumunsku z 28. októbra 1999 ESLP dospel k záveru, že súčasťou práva na spravodlivý proces je tiež princíp právnej istoty. Upresnil, že právna istota predpokladá rešpektovanie princípu právnej moci, teda konečnej povahy súdnych rozhodnutí. Podľa tohto princípu žiadna zo strán nemá právo žiadať preskúmanie právoplatného a vykonateľného rozsudku len za tým účelom, aby sa domohla nového posúdenia veci a nového rozhodnutia. Prieskum sa nesmie stať maskovaným odvolaním a púha skutočnosť, že môžu existovať dva rôzne pohľady na rovnakú záležitosť, nie je dostatočným dôvodom na nové rozhodnutie veci. Od tohto princípu je možné sa odchyliť len v prípade, že pre to existujú podstatné a naliehavé dôvody (por. Ryabykh proti Rusku z 24. júla 2003, č. 52853/99, § 52). V rozpore s princípom právnej istoty by však v zásade nemali byť mimoriadne opravné prostriedky proti (síce) právoplatným rozhodnutiam, ktoré sú (ale) dané k dispozícii obom stranám konania v presne definovaných prípadoch a ktorých využitie je striktné časovo obmedzené (por. 000 Link Oil SPB proti Rusku, rozhodnutie, 25. júna 2009, č. 42600/05, oddiel A)."

Preto vzhľadom na existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej, súd konanie zastavil.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej veci z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalobca, keď podal neskoršiu žalobu, ktorú súd nemôže prejednať pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej, čo v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku zakladá nárok na priznanie náhrady trov konania protistrane. Nakoľko však žalovaným v tomto štádiu konania žiadne trovy konania nevznikli (žaloba im doposiaľ nebola ani doručovaná), súd im náhradu trov konania nepriznal..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu m o ž n o podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.